

உ.

ஒம்.

ஸ்ரீபரமமனேகம்

அத்வைதாஸமஞ்சரி

இஃது

கைலாயகிரிபிரமாண்டம்

விஜானாதமோகீந்திரம்மரபிற்குரிய

ஸம்பத்கிரி

அஞ்சுதூண்ந்தவல்வாமிகளால்

இயற்றப்பட்டு

காஞ்சிபுரம்

ஸ்ரீ நிரு நாராயணசாமிமுதலியாரால்

காஞ்சிபுரம்

விஜயநகரம் அபகக்கூடத்தின்பதிப்பிக்கப்பட்டது.

தன்முகி ஸ்ரீ துலாரவி,

1896.

Registered Copy Right

உ
சிறப்புப்பாயிரம்.

இஃத.

அத்வைதவிவேகஸமாஜவித்வத்

ஜனசேகரராக்ய

ம-ள-ள-ஸ்ரீ

ம ணி ம ங் க ல ம

நீநுவேங்கடஸாமி முதலியாரவீரநியந்திரம்

ஆசிரியப்பா,

உலகுயிர்பரமென் னோதியவாவங்
கலகமலாநிலை காலமோர்நான்கினுஞ்
சோதனையாதித் தொன்மரபதனால்
வாதனையிகந்த வரையிலாச்சொருபம்
போதமேயதூந் புகலுநானென்றதூஉம்
வாதிபாதிதனை வலம்படக்காண்மினென்
ருதிமத்யாந்தமி லச்சுதப்பெரியோன்
ஓதினனுலகுய வுறுமனுபூதியை
அத்துவிதாஸ்மஞ் சரியெனவமைத்திங்
கித்துவிதப்பண் பிரிந்தேயொழிந்திட
முத்தனிவனம் முனியெனப்
புத்திசெய்துலகீர் பவந்தொலையின்களே.

சிறப்புப்பாயிரம்.

இஃது.

காஞ்சிபுரம் மஹாவித்வான்
ம-ள-ள ஸ்ரீ நமச்சிவாயமுதவியார் குமாரசர்-
கந்தசாமிமுதலியாரவர்களியற்றிய
கேரிசை-வெண்பா,

அத்து விதத்திற் கருத்தம்பலவெண்பார்
சித்தம் தெளிந்தின்பஞ் சேர்ந்திடமே—லத்துவித
மாகும் ரஸமஞ்சரி யச்சுதாநந்த
யோகி யுரைந்தானுவந்து.

கட்டளைக்கவித்துறை.

பொய்யாமுலகப்புரட்டர் தம் புன்மதிபோக்கியொளி
செய்யாரண முடிவாயருட்டேன்றுளிச் சீரியர்மேற்
பெய்யாருநிபதி மண்டலமுற்றிநிம் பெற்றியதாம்
மெய்யாயிலகெமதச்சுதவள்ளல் வியன்கவியே.

இஃது ம-ள-ள ஸ்ரீ

திருவோத்தூர் வா சி ம தி பாணுகவிஇயற்றிய
வெண்பா,

நிச்சலமெய்ஞ்ஞானநெறிநின்றிலங்குமா முனியா
மச்சுதப்பேரானந்த னன்பறைநூ—லிச்சகத்தி
லெத்துவிதமுந்த விர்த்திங்கெம்மைச்சிவமாக்கு
மத்துவித விற்பக்கொத்தாம்.

இஃது காஞ்சீபுரம் மாறாவிதவான்

ம-ந-ந-ஸ்-நம-

கந்தசாமிமுதலியார் அவர்கள் மாணாக்கர்

காலோ கந்தாழித்தீழ்தலியார்

இயற்றிய

அறுசீர்க்குழி நெடி.லாகிரியவிருத்தம்

எங்குநிறைந்தேகம தாயிரவுபகலின்மை யதாயின்புற்
பேரங்குஞ், சங்கராப்பேராரிய னுமாமுனிவன்வடமொ
ழியாற்றான் செய்தாற்போற், துங்கமிகுமத்துவிதமாயிர
வமஞ்சரிநாற்சருகியாற்றால், அங்கணச்சுதத்தலைவனே
தினனிங்கவனிகரிவ்வவனியுண்டோ.

இஃது ம-ந-ந-ஸ்.

புரதை அத்தடாவதானம்சபாபதிமுதலியார் அவர்கள்

மாணாக்கர்

திருமயிலை வண்ணநம்பி ஸ்ரீராமபுத்தூரியார்

அறுசீர்க்குழிநெடி.லாகிரியவிருத்தம்

தனையறிந்தின்புறப்புகியுமத்துவித மஸமாமஞ்சரிநாற்மே
னாட், புனிதசங்கராசார் யமாமுனிவன்வடமொழியித்பு
ணைவித்தாற்போற், சனகனிகாருத்தவத்த ச்சுததாஸப்
பேரறிஞன்றமிழ்வெண்பாவா.லினிதொநென்மொழிபெ
யர்த்திண்டு தவினன்மற்றவன்சீர்த்தியியம்பற்பாற்றே.

இஃது காஞ்சிபுரம்

ம-ள-ள-ஸ்ரீ,

மிஷன் ஹைஸ்கூல் தமிழ்ப்பண்டிதன்

பு. உனகசபைநாயகர் அங்காளத்தினர்

நிலைமண்டி. ஓ. ஆசிரியர்

பாற்கடற்பரப்போ பணிச்சுதிர்வரைப்போ
மாற்கடற்கடந்த மாதவர்மனமோ
சித்தரின் செயலோ திருமும்பரசிவ
பத்தரினர்த்தமோ பழகில்புண்ணியமோ
யாதெனக் கழறலா மியாமெனயாவரு
மோதுதற்கொண்ணு தோங்குமோங்கலாய்ச்
சுவினூற்றிலகுலாய் கையையங்கிரிமேல்
கவனவகாட்சி நயம்பெறக்கிடுஞ்
சாமசபாவந் தழைத்திடுமதி
பிரபலிடத்திற் பிறங்கும்போருட்
குருநிஜாணந்தன் கோதறுஞ்சித்
மருமலேடி கண் மறவாமோன
சச்சிதானந்த சாகரவடிவா
மச்சதானந்த வடி கனெஞ்ஞாண்டி
தனிமையிலங்கிடுஞ் சம்பத்திரிவளர்
புனிதபுலத்திய புரத்தினிற்றோர்முற்
சாதிசமயா சாப்ச்சமுக்காற்
பேதவாதங்கள் பேசினிட்பலநாய்

விவகரித்திடும்வெறு வீணர்களாக்கை
 யவமதாமுன்ன மறிதற்கரிதாய்ச்
 சடமசடத்திடைத் தானெனமன்னும்
 படசருட்சேதிப் படிவமுற்றுவண்ந்
 தையயுளங்கொண்டு தானடைந்திட்ட
 சுயமயானந்த சொருபஞ் னைத்தா
 லத்துவித மசமஞ்சரியாகும்
 புத்தமுதந்தனைப் புசித்தின்பெய்திட
 முத்தயிழைதனின் முந்நியதமிழா
 லித்தலமதனி வியற்றியிந்ததுவே.

வெண்பா.

வானிடைமின்போல் வயங்கும்விழுப்பொருளை
 பூனுடலிற்காணுருணர்ந்து வப்பொனத்திற்
 றோர்ந்தச்சுதானந்ததேசிகர் தாஞ்செய்ப்பறுவ
 லோர்ந்தச்சந் தீர்த்தோமுனம்.

இஃது ம-ள-III-ஸ்ரீ

அய்ய்டாவதானம் ஹீராசாமிசெட்டியார்மருகர்
 வித்வான் அப்பன்செட்டியார்வர்கள்
 இயற்றிய
 எழுதிர்க்கழிநெடிலாகிரியவிருத்தம்.

பாசிவவடி வச்சங்கராசாரிமாப்பகர்க்கிடுமறைமுடி மொழி,
 யை, விரிதிரைப்பாப்பிலுயிர்சனின்புதுவான்மேதகு எச்

கிறப்புப்பாபிரம்,

சுதானந்தன், மருவமத்துவிதரசமஞ்சரிமெனுமாகலேத்த
மிழினில்வருக்கத், தரையிடைக்கச்சியடி யவனெருவன்
நகுதியாயச்சியற்றினனே.

இஃது ம-நா-ந-புரீ

பல்லவபுரம் புராணிகர்

சோனாசலமுதலியாரவர்கள் இயற்றிய

அறுசீர்க்கழிநெடிலாகிரிய விருத்தம்.

விராஜிதகலாயகிரிபிரமபீடத்தினன் போல்விளக்கஞ்
செய்யு, நிராமயமாயிலகுரிஜானந்தமுனீந்திரனருளைகழ
ப்பெற்றோன், நிராவிடத்திலோதினனத்துவித ரஸமஞ்ச
ரிநூற்சீவருய்வான், றராதலத்திற்கரிக்கருளச்சுதனிகராயா
சிபலசுற்றலாமே,

இஃது

இந்நூலாகிரியர் பரம்பரையைச்சார்ந்த

சேலம்ஜில்லா இருமத்தூர் புரீமான்

தாதப்பஸ்வாமிகளியற்றிய

பன்னிரு சீர்க்கழிநெடிலாகிரிய விருத்தம்.

திருவருள்விலாஸச்சிதாசமாயரியதேசோமயானந்தமா
யத், திகழமலமேதையர்கடங்களனுபூதிநிலைருணர்ந்து

லகமுய்வா, னருமறையின்முடிவாயமெய்ஞ்ஞானதூவீ
 னையமைத்தசெந்தமிழ்மொழியினு, லருளிநோடு தவுகவெ
 னுபபலமுமுக்கூசுக்களாவலினுரைப்பவவணம்.

பெருமையத்தைவதரஸ மஞ்சரிப்பெயராற்பிறங் குமிட்ட
 லருளிநான்- பிரம்பீடத்தலைவனா நிறுநனந்தமுனிபேரு
 ளடைந்தபெரியோன்-குருவளரெழின்முடிவசிட்டாகி
 முனிவர் போற்கோதறுதபோதன்னியன்- குவையம்புகழ்
 ச்சுதானந்தனிவன் மகிமைகூறவரிதாகுமாதோ.

இஃது.

காஞ்சீபுரம் ஐ திரு. ம-ந-ந ஸ்ரீ,
 நாராயணசாமிழதலியாரவர்களியற்றிய
 ஆசிரியப்பா.

திருவருட்சோதிச் செழித்திடமாயா
 கருவரித்தோற்றங் கண்ணசித்திலகுறு
 முத்தரனுபவ முழுதும்பெறவொரு
 சத்தியகலைசெந் தமிழ்நிலாக்கி
 இன்பளித்திடுகென் றிணையடிப்போதை
 யனபர்களுடி யடைந்திடவவணங்
 தத்துவமசிறின் சாரத்திரளா

உத்துவிதரசமஞ் சரிசெய்தருளி னின
 சிட்டரினாஞ்ஞஞ சிங்ககப்பரா
 வட்டரிசையுறம வரந்நானந்தன்
 பெற்றபதமபுகழும் புனிதமுண்ண
 பற்பலவுலகும் புகழ்வாழ்ப்பாழ்
 முன்னிலைக்கயலென மெழுகுமொழிபுணர்வா
 என்னைவயிரென்னை யடைதாநாணா
 தலத்தினின்மிக்காய்த் தழைத்தடுமாழ்
 புலத்தியபுரமுன் புரிதவத்தாளைய
 சச்சிதரனந்த சாகரமென்னும
 அங்கதானந்த வாரியன்னுனை.

இஃது இஃமலாகிரியர்மாணக்கராகிய சதனபுரி
 புனிதான்.

(இராமசுந்தர குருசாமீதாஸரியற்றிய

(எண்சாக்கழநெடிலாகிரியவிருத்தம்)

விண்டவழுந்தனது நெங்குகோட்டிண்மிதா

வியன்றருமோர்ச்சுடர் விளங்கும்விழுப்பத்தானுங்
 கண்டவடியாரவித்தைக்கங்குன்மாய்க்

கைதொழுதேத்திச்சிவமாக்கருதலானுந்
 சண்டவளத்து கினவரைமுதற்சைலங்க

டலைவணங்கத்துலங் கருளுசலந்தன்னுப்பண
 கொண்டவளஞ்செறிநடு நாட்டினிலோளூர்ச்;

தலவுபுலத்திய புரமென்றிலகுமாடோ.

அத்தனையுந்நன்கரினனி மீக்க நூ

னமரமலவேங்கடசாமிமெனுந்தோன்

லெத்தனையவுத்தமருமெய்தற் கொண்ணு

விருந்தவத்தாலின் நெத்தோனிருடன்ப

மித்தனையுதென்றுணர்த்து நிஜானந்தன்ருட்

சியானெனதென்பனவளித்தோனிகலின்மேலேன்

முத்தனையுதித வகண்டானந்தங்கொண்

மோனெனமதச்சுதமெஞ்ஞானன்றானே.

2

உல்கநிறைமன்பதைநல்லின்பந்துய்ப்பா

னுணர்ந்தளவிற் கிருபையினுன்வடநூறன்னி

லிலகரியதாற்பரியம் பிறழுவண்ண

மெழிற்றமிழத்தை தரமைஞ்சரிப்பேர்

நல்கலையாயமைத்தளிப் பப்புகழ்சேர்கச்சி

நகர்நாராயணசாமி நனவயின்றோங்கு

பல்கலையுந்தேரறிவான லமாயச்சிற்

பதிப்பித்தா னெமையுநனி மதிப்பித்தானே.

3

உ

ஸ்ரீபரப்ரம்ஹணே நம:

அத்வைதாஸமஞ்சரி.

காப்பு,

நேரிசைவென்பா

பொன்மயமல் லாதயலாப் பூடணமில் லாதவிதஞ்
சின்மயமல லாதுசக சீவபா-மின்மையினை
வாதமற வோதிடுமத் வைதாஸ மஞ்சரிக்குப்
போதபரி பூரணங் காப்பு

(இ-ள்) சுவாணத்தினதுருவமாக விளங்குவனவாகிய வா
பாணங்கள், சுவாணத்திற்கன்னியமாக வில்லாதவாறுபோன்று
சிதாத்மகமாகிய பாப்பிரமத்திற்கன்னியமாகச் சகசீவபாங்கள்
அனுத்துணையுமில்லாமையாகிய வனுபூகிநிலையினைப் பேதலா
தங்கணீங்கும்படிக்குப்பிரதிபாதி யாநின்ற இத்தத்வைதாஸ
மஞ்சரியென்னுதாவினுக்கு மேற்கூறிய மெய்க்கூறான்ஸ்வரூப
பரிபூணவஸ்துவானது காப்பாடலாக. (ஏ-று)

ஸ்வரூபஸ் துதி.

கட்டத்தகாத சுகாதீதப் பேரொளியைத்
தட்டத்தனிப்பொருளைத் தண்ணருளைத் - துட்டற்ற
வேதரகஸ்யாற்புதத்தை விணவிழுங்குமவிணை யெம
தாதரத்தைப் போற்றுதல்செய் வாம

(இ-ள்) இவ்விதத்தினதெனச் சுட்டிக்காட்டற்கேலாத
ஆனந்தாதீதவகண்டசோதியைத், தனக்கெனயாதொருதனை
யுமின்றிய தனிமையாகியவஸ்துவை, குளிந்தகிருபாமூர்த்தி
யை, தீமையகன்ற வேதத்தினந்தரங்கமாகிய வாச்சரியத்தை,
பாவெளியையும் விழுங்காநின்ற வெளியை, எம்முடையவன்
பாகிய தெய்வத்தினை யிறைஞ்சுவாம், (எ-று.)

மஹான்கள்வணக்கம்,

மனத்துறுசங்கற்ப மயமாகுந் தால
மனைத்துமகண் டாகார மாக்கித்-தினைத்துணையு
மன்னியமோ ராதுபர மானந்த மானவர்தாள்
சென்னியணிந் தேத்துவதெஞ் சிர்

(இ-ள்) மனதிற்குன்றோன்றாநின்ற சங்கற்பரூபமாகியஜகமொ
ருங்கு மகண்டாகார பரப்பியமமாக்கித் தினையளவேனுமதற்
சன்னியமாயொன்றுளதாகக்கூறாது, அந்தப்பரமானந்தவஸ்
துவேதாமாகி விளங்காநின்ற மஹான்களது திருவடிகளை யெ
ழுந்த முடிக்காபரணமாகவணியப்பெற்று, துதிபுரிவதே சிறப்
பகூடத்தாம், (எ-று.)

நூல்

ஆடியறைநாப்ப னைகப்படுசே யங்குமிங்கு
மோடியதர்காணு துழல்வது பேர்த்-பீழலகு
மான்மநெய்யெய்தாம லல்லிலுறைபுல்லியாக
ளேன்மருணீத் தெய்துவர்வீ டிங்கு

(இ-ள்) கண்ணாடியினுலமைக்கப்பட்ட சிறுவீட்டினுள் ள
சப்பட்டுக்கொண்ட சிறுவனொருவன் அவ்விடத்துமில்விடத்து
மோடி வெளிப்படுமார்க்கங்காணுது வருந்துவதுபோன்று பெ
ருமையோடு பிரகாசியாநின்ற பரமாத்மானு சந்தானமார்க்கத்
தையடையாதவர்களாகி, அஞ்ஞானந்தகாரத்திற் சஞ்சரியாநி
ன்றவற்பர்களாயினோர், இவ்விடத்துத்தமது மருளையொழித்து
நிர்வாணபதத்தையேனடைவார்கள்? அடையார்கள். (ஏ-று) 1

கவடராற்கானி லுழல் காவலனோராப்த
னுரைவழியாற்றன் னு நெலபோற்-குருவருளாற்
சத்தியமாந்தன்னிலையைச் சார்வார்கள் சாதனசம்
பத்தியுடையுத்தமரிப் பார்

(இ-ள்) கள்ளராற்காட்டி ன்கண்விடுக்கப்பட்டு மார்க்கமறி
யாது மனமாழ்குத்தியுமோரனது தனக்கெதிர்ப்பட்ட வே
ராப்தனுரைத்தவழியைக்கொண்டு தனதுதேசத்தைச்சேர்தல்
போன்று, ஞானசாரியானுக்கிரகத்தினால் யதார்த்தமாகிய தம்
துசொருபரிஸையின, யிவ்வுலகின்கண் நித்தியாநித்தியவஸ்து,
விவேகமுதலிய சாதனசதுட்டய சம்பத்தியையுடைய வுத்தமர்
களடைவார்கள். (ஏ-று) 2

அன்னையினாலம்பரத்தா லற்பவிபாதிதயத்வங்
கன்னனகன்றோரசாக் கண்டதுபோற்-ஞென்மறையு
நீசுருபமென்னுமங்ங னின்றூற் பகத்துவம்போய்த்
தேசுருமீ சத்துவமாந் தேர்

(இ-ள்) தனதுமாதாவாகிய குந்திதேவியினாலும், ஆடையி
னறிகுறியினாலும் தனக்குற்றவிழிவாகிய யிராதேயத்துவமக
ன்று, கண்ணராஜன் தன்னையொருமன்னனாகக்கண்டுகொண்டா
ற்போன்று, பழமையாகியவேதங்களும், நீசொருபம் எனக்கூ
ருநிற்கும், அங்ஙனமேயிடையுதுநிலைநின்று குருமுகமாகப்
பழகின், ஆரோபமாகிய சீவத்துவங்கழன்று அதிஷ்டாநப்பே
ரொளியாகிய சிவத்துவந்தடையின்றியெய்தும், இதையாரா
யக்கடவாய். (ஏ-று) 3

வந்திக்கொருமதலை வாப்த்ததிக வைபவத்தோ
டிந்தவுலகாண்டிறந்தா னென்பவர்போன்-மந்தர்
அவிகாரமாயிலகு மான்மாவுக்கேனோ
விவகாரங்கற்பிப்பார் வீண்.

(இ-ள்) மலடியாகிய மாதினுக்கோர் மைந்தனுற்பவித்து
அத்தியந்தவைபவத்தோடிவந்தனொருங்கு மரசாக்ஷிபுரிந்து
தேகவியோகமாயினான் எனக்கதைகட்டிப் பேசுமவர்களைப்
போன்று, மந்தாதிகாரிகள், நிர்விகாரமாய் விளங்காநின்ற பா
மான்மாவிற்கு, வியர்த்தமாக விவகாரசீவசேட்டைகளைக் கற்
பிப்பார்கள். இஃதேனோ? (ஏ-று) 4

இருளிற்காணெல்லாம்பே யென்றஞ்சும பேன்தக்
கொருநற்றிபங்கிடைத்தஃ தோய்த-பரிசெவருஞ்
சஞ்சலமானோக்கிற் சகமுண் டகமுகமா
யெஞ்சாது நோக்கிடினஃ தில்.

(இ-ள்) கங்குலின்கட்டோன்றாநின்ற பொருள்களனைத்
துங் கழுதுகளெனக்கருதிப் பயமெய்துமறிவிலியாமொருவனு
க்கு, அக்கனமேயோர் பெருந்தீபங்கிடைத்து அந்தப்பயரிவா
ரணமாகியவண்ணம், இயாவரும் பகிர்முகத்திற்சாஞ்சலியமன
த்தினராய்நோக்குங்கால் சகஞ்சத்தியமாயுளதாகும், அந்தர்மு
கத்திற்குறைவுறாது சாஞ்சலியராஜித்தியவறிவினராய் நோக்
குங்காலஃதிலதாகும். (எ-று)

5

மருளாவிரச்சவிலா மாசுணத்தோற் றந்தான்
றெருளாவின்ருக்கயிறே தேறும்-பரிசாத்
துருக்கந்தருமூலகத் தோற்றமொருபோதுந்
திருக்கல்லா வின்ருந் திடம்.

(இ-ள்) சித்தப்பிராந்தியினாற் கயிற்றின்கண் ணாரோபிக்கப்
பட்ட சர்ப்பத்தோற்றமானது, விசாரத்தெளிவினாலின்கு
கயிறுமாத்திரமாகவே தேறுமாறு, கலக்கத்தைத்தராதின்ற பிர
பஞ்சத்தோற்ற மோர்காலத்துந்திருக்காகிய வதிஷ்டான மன்
றியின்றாகும், இதுதிண்ணமாம். (எ-று)

6

காதறருஞ்சுத்திகையிற் கண்ட வெண்டாதா லெவரு
மாதனிகராச்செழுத்து வாழலாம்-வீதலொடு
சம்பவமில்லாப்பிரம சங்கிதியிற் சுற்பிதமா
மம்புவிதான் மெய்யாமா னால்

(இ-ள்) நாசோற்பவங்களில்லாத பரப்பிரமசங்கிதியிற் சு
பிதமாகிய பிரபஞ்சமானது, மெய்ப்பொருளாகுமாயின், அவா
வினைவினைக்காநின்ற கிளிஞ்சலினிடத்து, சுற்பிதமாகத்தோன்
றும் வெள்ளியினாலும், யாவருமஹாதன சம்பன்னர்களாய்ச்
செழிப்புற் றுய்யற்காகும். (ஏ-று) 7

இத்திரசாலம்பொயெனா வெல்லோரு மோர்ந்துமதைப்
புந்திமகிழ் வாக்காண்டல் போற்றெளிவாக்-சிந்திச்சின்
முன்னுமின்றிப்பின்னுமின்றி முன்னவிரும்பிலத்தின்
றன்னிலையுங் காண்பருயர்ந்தார்

(இ-ள்) வினோதத்திற்குரிய வந்திரஜாலமென்னும் வித்தை
யானது, மித்தையென்றனைவருமுணர்ந்திருந்தும், அதனையுள்
ளக்களிப்பினோடுறுப்பார்ப்பதுபோலத், தெளிவாகச்சிந்தனை
செய்யுங்கால், சிருட்டிக்குமுன்னரும், பின்னரும், இல்லாததாகி
யும், இடையே யிங்ஙனம் நமது முன்னர்விளங்கானின்ற விந்
தப்பிரபஞ்சத்தினது நிலைமையையும், மித்தையென்றறிந்தும்
வினோதமாகக்காண்பார்கள் மஹான்கள். (ஏ-று) 8

அத்வைதரசமுத்தரி,

கண்ணோயுறுமாந்தர் காணுங்காலொன்றாய
விண்ணோயுமொன்மதியம்வெவ்வேழுநண்ணுதல்போ
னற்பிரமமொன்றேயுண்ணுடார்க் குலகாதி
பற்பலவாக் காணப் படும்.

(இ-ள்) நேத்திரரோகபீடிதராகிய மானிடர்கள் ஆகாயத்தி
ற்பொருந்திய வொள்ளியவேகச்சந்திரனைக்காணுங்கால், அந்
துவெவ்வேறுரூபங்களாகப் பார்வைக்குக் கிட்விவதுபோன்று,
நலமிகுந்த பரப்பிரமமொன்றே, அந்தர்முகநாட்ட முழுதார்க்
குச்சகமாதியாகிய பற்பலபொருள்களாகத் தோன்றுநிற்கும்.

வெள்ளத்தின் வேகத்தான் மேவும் பெருஞ்சுழிகள்
வெள்ளம்போனாற்போம் விதம்போல-மெள்ளச்
சொருபரிட்டை வந்தெய்திற் குழல்லுலகர் சேட்டை
யரூபமுற்று விஸ்ராந்தி யாம்.

(இ-ள்) சலப்பிரவாகவேகத்தினு லதிற்பொருந்துவனவாகி
யபெருஞ்சுழிகள், அந்தப்பிரவாக நிவர்த்தியாகுங்கால் அதனே
முகடவே லீனமாகப்போமாறுபோன்று, இடையரூது மெ
ல்லப் பழகு மந்தர்முகப்பழக்கத்தினால் சொருபரிட்டைவந்த
டையாநிற்கும். அங்ஙனமாயின் அந்நிட்டாபலத்தினால், உலக
நடைக்குரிய பொய்ச்சேட்டைகண் முழுதும் ரூபமில்லாதன
வாகி விஸ்ராந்தியாம். (எ-று)

விரிவாய்விண்ணகத்தின் மேவுங்கந்தர்வ
 புரியொண்மின்னாவிநிதல் போன்மெய்க்குருவருளான்
 ஞானோதயமாகு ஞான்றுசிதா காயமநி
 ளானசகத்தெல்லாம்பொய் யாம்

(இ-ள்) : விசாலமாகிய வாகாயத்தின் கண்ணோரமாகப்
 பொருந்தியகந்தர்வ நகரமானது, ஒன்விய மின்னவினால் முற்
 றுங் கெடுதல்போன்று, உண்மையாகியவாகாரியனது திருவரு
 ளினால், மெஞ்ஞானோற்பவ மாகுங்காலத்துச் சிதாகாயத்தின்
 கண்ணோரமாகிய பிரபஞ்சமனைத்து மித்தியாசோரூபமாம்

மாற்றலரைப்பாகனைத்தன்மன்னவனைக்கொன்றுதனித்
 தேற்றமடைந் தேகுமத யானைபேபாற்-ஞேற்றமுறு
 மித்தலத்தைப் பற்றுநசை யேதுமிலாமற்கெடுக்கின்
 சித்தஞ் சிவமயமாந் தேர்

(இ-ள்) யுத்தகனத்திற்றன்னெகொய்திய பகைஞ்ஞரையும்,
 சீனதுபாகனையும், தனதரசனையும், கொலைபுரிந்து அதனான்
 மேன்மையுற்று, மறிப்பாறின்றித்தனித்தேகு மதகஜத்தைப்
 போன்று, நித்தியமாகத்தோற்றானின்ற, இவ்வுலகத்தினைப்
 பற்று மவாவேது மில்லாம னசிக்கச்செய்யின், அங்ஙனஞ் செய்
 தோனது நின்மலசித்தமானது சிவாகாரமாகத்திகழும். இதை
 நீயாராயக்கடவாய். (ஏ-று)

கடந்தோன்றி னுங்கெடினுங் காணரியவானுக்
கடரும்வி ருத்தியுட னுனி-தொடராவா
றந்துவிதா னந்தர்க் கருந்தாபத் தாலவிரண்
டெத்திறத்தா னுஞ்சேரா வே.

(இ-ள்) கடமானது உற்பத்தியாயினுங் கெடினுங் காணாத
ற்கிரிதாகிய மகாகாயத்திற்கு நெருங்கிய வுபாகியினுல் விருத்
திகழையங்களணுத்துணையு மணுகாவாறுபோன்று, அத்வைதா
னந்தசாட்சாத்காரம் பெற்றோர்க்கு, நீங்குதற்கிரிதாகிய தாப
த்திரயங்களால் அங்விருவிலமைகளு மெவ்விதத்தானு மணுகு
வன வன்றும், (எ-று)

13

காமுகன்றன் சொப்பனத்திற் கண்டவெழின்மங்கை
[யின்மேன்
மாமயன்மேவுந்வகைபோன் மாகிலத்திற்-பாமரர்க்
டங்கட்குண்ணித்தியமுஞ் சத்தியமாக்காதலிப்பார்
சங்கற்பரூபசகத்தை.

(இ-ள்) காமுகனாவன்,றனதசொப்பனாவத்தையிற் கண்
டவழகியவோரரிவையின்மீது மகத்தாகிய மோகத்தைப்பொ
ருந்துமாறுபோன்று, பிரபஞ்சத்தின்கணுள்ள பாமரராயினோர்
தமதுள்ளத்திற் சந்ததமுஞ் சங்கற்பரூபமாகிய சகத்தைச்சத்
யமாய்ச்சியாநிற்பார்கள் (எ-று)

14

இன்பாதீதப்பொருளா மெம்பாலிற்கற்பிதமா
யின்பாகத்தேதான்னுலக மெம்மையலா-னின் றுயும்
பேச்சிற்கயலாகும் பெற்றியுளதாத்தேதான் னு
மாச்சரியமென்சொல்ல லாம்.

(இ-ள்) சுகாதீதப்பொருளாகி விளங்குநிற்கும் எமதுசக்தி
தானத்திற் கற்பிக்கப்பட்ட, சுகம்போற்றோன்று மிவ்வுலகமா
னது, எம்மையன்றி யன்னியமாயின் றுயும், சொன்மாத் திரத்
திற் கன்னியமாந் தன்மையுளதாகித் தோன்றுமற்புத்ததை
யென்னென் றெடுத்திறைக்கலாகும். (எ-று) 15

சித்திரஞ்சேர்வத்திரத்தைச்சித்திரங்கண்முடினுமய்
வத்திரம்பொய்யாகாத வண்ணமருஞ்சித்துருவை
மாயாருபங்கண் மறைப்பினு மஃதெஞ்ஞான்று
மோயாதபேரொளியன் றோ

(இ-ள்) நானுவிதசித்திரங்களெழுதப்பெற்றுள்ள வத்திரத்
தைய்ச்சித்திரங்கண் மறைப்பினும், அதுபற்றி யவ்வத்திரமா
னது மித்தையாகாதவாறு, சிற்சொருபத்தை மாயாகாரியமாகி
ய விசித்திரவடிவங்கண் மறைப்பினும், அச்சொருபமானது
யெக்காலத்து மெதனுலுமொழிவின்றிவிளங்கும் அகண்டசோ
தியாமன்றோ? (எ-று) 16

மேனிலையாத் தூர்க்கந்த மேவுமலப் பொய்யுடலை
மாநிலத்திற் கிக்குமட மாந்தரைப்போற்-ருனான
தன்மயமாகுஞ்சச்சி தானந்தங் காழுறுவர்
நிம்மலசித்தத்தினர்க ணோர்.

(இ-ள்) உலகின்கண் சகித்தற்கொண்ணாத் தூர்க்கந்தம்பொருந்திய அமேத்தியபூரிதமாகுமிந்த மித்தியாசரீரத்தை, மேலாய நிலையினதாக விச்சியாநின்ற மூடசனங்களைப்போன்று, தானேதானாகும் தற்சொருபச்சிதானந்தத்தைக் கிரமமாக நிர்மலசித்தத்தைப்பொருந்தியவிவேகிகள் விரும்பாநிற்பர். (எ-று) 17

சுத்தபுனற்போற்பொய்யாத் தோன்றுங்கானற்புனனித் தொத்தபுனலைப்பருகுமுத்தமர்போன்-மிதையொழித் தெண்ணரிய பூரணமா மின்பவெளத் தாழ்ந்திடுவார் புண்ணியமெய்ஞ் ஞானிகளென் போர்.

(இ-ள்) பரிசுத்தசலம்போன்று பொய்ம்மையாகத்தோன்றாநின்ற கானற்சலத்தையொழித்து, தாபந்தணித்தற்குரிய சலத்தைப்பருகாநிற்குமேலோர்களைப்போல, சன்மாந்தரகுகிர்தபரிபாகிகளாகிய மெஞ்ஞானிகளெனப்படுவோர், தேகாதிபிரபஞ்சமாகியமித்தையனைத்து மொழித்து, நினைத்தற்கரியபரிபூரணத்தப்பெருக்கின்கண் ணமூந்தாநிற்பார்கள். (எ-று) 18

பொங்குமொளியாற்றிகழும் பொற்பகலைக்கூகையினங்
கங்குலெனாக்காலங் கழித்திடுமா-நிங்குநிறை
மெய்ச்சுடரைப் பட்சமுடன் மேவாதந்தீதாவாளா
விச்சகத்தோர் செய்தொழிலென் னோ.

(இ-ள்) மிகுந்தபிரகாசத்தோடு விளங்காநிற்கு மழகியபக
ற்காலத்தனைக் கூகைக்கூட்டமானது, தீரக்காலமெனக்கரு
திக் காலங் கழிக்குமாறுபோன்று, எவ்விடத்துப்பரிபூரணமா
ய் நிறைந்துள்ள வுண்மைப்பொருளாகிய பரஞ்சோதியைப்
பிரியமுடனடையாது ஐயோ! வீணாகவித்தப்பிரபஞ்சத்தினா
செய்யுஞ்செய்கையென்னையோ? (எ-று) 19

விளக்கொளியாற்றன் னிழலைமேவிடனோக்குஞ்சே
யுளக்கலக்கங்கொண்டெலவுமாபோ-லளக்கரிய
வானந்தந்தன்னிலுல கன்னியமாக்கண்டறிவி
லீனரலேகின்றவியப் பென்.

(இ-ள்) தீப்பிரகாசத்தினூற்றனது தேகச்சாயையைச்
சுவராகிகளின்மேற்பொருந்தக்கண்டசிறுவனொருவன், சித்தப்
பிரமைகொண்டு அதனோடுமலுமாறுபோன்று, அளத்தற்கரிதா
கிய பிரமானந்தத்தின்கண்ணதற்கன்னியமாக வுலகமுளதெ
னக்கண்டு அவிவேகிகளாகிய வற்பர்களதற்காக வுழைக்குமதிச
யமென்கொளோ? (எ-று) 20

சலசதளத்தைக்கன தாரைகளொட்டற்குப்
பலநிலவாய்மீபாலனைத்தின்பாறு-மிவகுபா
மாபாபாவையரினா லாம்பூதபெளதிக்கம
ஸேவபாருமெக்காறு மீம.

(இ-ள்) கமலபத்திரத்தை மேகதாரைகளால் ஈவை, பற்று
ற்குச்சுத்தி யில்லாதனவாகுமாறுபோன்று, சர்வசாமயங்கள்
ஹும்பு மகலாது பரிபூரணமாய்வினங்கும்பரமான
வை, மாயையினுற் கற்பிக்கப்பட்ட பிருதிவியாதிபூதங்களு
நால்வகையோனி, எழுவகைத்தோற்றம், என்பதற்கான்கு
டாம்பீசுவராகளாய் விரிந்துள்ளபௌதிகங்களும், பூதபௌ
யத்வர்த்தமானங்களென்னுந் திரிகாலங்களினும், என்பத
வனவாகும்? (ஏ-று)

2

ஆசினிபிஷீலநிற் மற்பமுடில்லாத வித
மாலிலசங்குான்மாவா மாண்பினர்பாற்-பேசமிடத்
தின்றறருமபொல்லா விராகமுதலாங்குணங்கண்
மன்னவிலையென்றே மதி

(இ-ள்) ஆகாயத்தின்கண்ணற்பமேனுவங்கருநிறமில்லாபை
போன்று, குற்றமற்றநிஸ்ஸங்க வான்மஸ்வரூபமெய்தாநிற்ரு
மாக்ஷிமை யுடையோரிடத்துச் சொல்லுங்கால் துன்பந்தரத்
தேதுவாகிய 'கொடியராசத்துவேஷாதிகுணங்கள் பொருந்த
தலில்லையென மதிப்பாயாகு. (ஏ-று)

2:

காலவிகற்பத்தாற் கடுங்கட்செவியுடலிற்
 ஜோலகனுமாபோலச் சொன்முடிவா-மேலான
 வானந்தமாயிலகு மான்ஜோர்பான் மூன்றவத்தை
 போனவழி தோன்றாமற் போம்,

(இ-று) காலவேறுபாட்டினுற்கொடிய சர்ப்பத்தினுடம்பி
 ற்சருமங்கழலுமாறுபோன்று, சுருதிவாக்கியாந்தமாகிய வுத்திரு
 வ்டானந்தமே சொரூபமாய்வினங்காநின்ற மெஞ்ஞானிகளா
 கிய மேலோர்களிடத்து சாக்கிராதியவத்தாத் திரயங்கள் நீங்கு
 மார்க்கந்தோன்றாவாறு நீங்கும், (எ-று) 23

நனவுங் கனவுமென நாமமூர ணல்லா
 லனவையிரண் மும்மாயையாம்போற்-கனபிரமம்
 கூடத்தனென்னுமிவை கூடச்சமாதிரெந்நி
 நாடத்தனித்தலைமை நாம்,

(இ-ள்) சாக்கிரமெனவும், சொப்பனமெனவும், அபிதான
 தாரதம்மியமேயன்றி, அவ்விரண்டும் ஒக்க மாயாகாரியமேயா
 கும். அதுபோல, பெருமைபொருங்கிய பிரமசைதன்னியமும்,
 கூடஸ்த சைதன்னியமுமாகிய வபிதானதார தம்மியமகன்று,
 வஸ்துவைக்கியமாத்திரங்கூடவியன்ற திரசமாதியாகுநெறியி
 ற்சேர, நாமவ்விரண்மெல்லாத வொப்பற்ற ஸர்வாதிஷ்டான
 ப்பொருளாய்வினங்குவம், (எ-று) 24

அக்வைதாசமஞ்சரி,

புறச்சுருவியுட்குருவிப் புண்சணகன் தின்ப
நிறைக்குமிஜானந்தமதாய் தின்னோர்-மறைக்கியைத்
தூங்காமற்றுங்குந் துயிலினைநீங்க காருலகி
லாங்காங்குதுந்தொழில் ளால்,

(இ-ள்) பாஹ்யேந்திரியங்களாகிய சுரோத்திராதிசுருஸை
யவும், அந்தரேந்திரியங்களாகிய மனோசுகருடையவும், துண்
நீங்கிச்சுபூரணமாக்குமிஜானந்தமே தாமாகப்பழகாநின்றோ
ர்கள், சுருதிப்பிரமாணத்திற்கியைந்தவண்ணம், பிரபஞ்சத்தா
கங்குபொருந்துஞ்செயல்களினுற் றாங்காமற்றுங்குந் தூக்க,
தினைநீங்கார்கள். (எ-று) 2.

யங்குடைசைந்தோடன் மதியமசைந்தோடலெனத்
தங்குபருந்தினுத்தொடையார்சாற்றுதல்போ-லெங்குநிறை
கொன்னுப் பரமவளியைக்கூடி னார்பேற் றோடமுரைத்
தெள்ளுவதா லாகுமிட ரென்

(இ-ள்) மேற்புறாசலித்தோடுவதைச் சந்திரன்சலித்தோ
டுகின்றதென்ற, பொருந்தியமருட்பார்வையுடையார் புகலுவ
துபோன்ற, எவ்விடத்தும்பரிபூரணமாகப்பிறங்கும் பாவெளி
யேதாமாக, வதன்கண்ணிரண்டறக்கலத்துய்ய மேலோர்கள்
மீது குற்றங்குறியிகழ்தலினால், அன்னோர்க்குண்டாகுந்துன்ப
மியாதா? (எ-று) 25

சொப்பனத்திற் கைம்மா தூர்த்தத் துயிலொழிந்தோன்
 அப்பயத்தைப் போக்கிக்கொண்டாற்போல்-வெப்பொ
 மேலாநிஜானந்த மேவினருக் கானியிலை [முது
 சாலத்தோற் றட்டுஞ் சகம.

(இ-ள்) சொப்பனாவதையிற்றன்னைமோர் யானைதூர்த்து
 வதாகப்பிரமித்து, சாக்கிரமுற்றேனாகியபுருடன் அப்போதே
 யந்தப்பிரமையை நீக்கிக்கொண்டாற்போல், அனவரசமுஞ்
 சிறந்த நிஜானந்தமடைந்துள்ள மகான்களுக்கியாதொருநட்ட
 முமின்றும், ஆதலினிந்தச் சகமிசவுந் தோற்றினுந் தோற்
 றட்டும், (எ-று)

27

தூய்மையுறுமாடியினிற்றேன் றுமுக மித்தையென
 வாய்ந்தவருமன்னதைக்கண்டாச்சரிய-மேய்வதுபோற்
 றேன்றுலகமித்தையெனாச் சோராமற்கண்டுணரு
 மானேருங் காண்பாரென்றாய்

(இ-ள்) பரிசுத்தம்பொருந்திய கண்ணாடியின்பாற் றேற்றா
 நின்ற பிரதிபிம்பானனமானது, பொய்யென் றாய்ந்திருப்
 போர்களும், அந்தவானனத்தையேநோக்கி வியப்படைவது
 போன்று, தோன்றுகின்ற ஜகமும் மித்தையெனச்சோர்வின்றி
 க்கண்டறிந்த மேலோரு மதை யங்ஙனமே காண்பாரென்றா
 ராய்தி. (எ-று)

28

அத்வைதராமஞ்சரி.

காயெழுப்பியன்னத் தருந்தோறுந் துஞ்சலிற்சொல்
வாயுரையே லாமறுயின்மாறும்-சேயுணல்போற்
பூதலத்திற்பொய்ப்போகம் புல்லுகினுநல்லறிஞர்
போதமகலாருட் புறம்.

(இ-ள்) பெற்றெடுத்தவன்னையானவன் பிரியமுட னெழு
பிச் சாதமுட்டுந்தோறுந் தூக்கத்தி லவளநினியவாய்மொழி
னைச் செவிக் கேற்றுக்கொள்ளாமலுந், தனது துயின்மாறும்
குழவியுண்ணுங் கொள்கைபோன்று, இப்பூதலத்தின்கண் து
மைப் பொய்ப்போகங்கள் வந்து பொருந்துகினும், மேலோர்
ள் தமது மெய்ப்போத முள்ளும்புறம்புகலாத நிலையினரால்
விளங்குவார்கள். (எ-று)

21

தீவாந்தரத்தினனித் தீவின்சீ ரித்தீவின்
மேவுமவனத்தீவின் மெய்ச்சீரோ-ராவகைபோன்
மெய்ஞ்ஞானியோரான் விடயசுக மெய்ச்சுகத்தை
யஞ்ஞானி யோரா னகம்.

(இ-ள்) அயற்றீவின்கணுறையுமொருவன், இத்தீவின்கட
செல்லஞ்சிறப்பினையும், இத்தீவின்கண்ணுறையு மொருவன்
அயற்றீவின்கண் ணிகழுமுண்மைச்சிறப்பினையுமுணராவாறு
போன்று, உளத்தின்கண் மெஞ்ஞானி விடயானந்தஞ்சற்றுமு
ணரான், அஞ்ஞானி நிஜானந்தங்கிஞ்சித்துமுணரான். (எ-று): 22

சுக்கிலபட்சந்தொடங்கத் தோன்றுமதியின் கலைக
 ளொக்கிறைந்தாரிருளை யோட்டுதல்போன்-மிக்கவரு
 செல்வத்தைப் பெற்றோர் சிதம்பரமாகித்திகழ்வார் [ட்
 தொல்வினையாங் கங்கு றுலைந்து

(இ-ள்) சுக்கிலபக்கமாரம்பிக்க வதனோடுதிக்குஞ் சந்திரன
 து கலைகளானவை நானுக்குநாளொக்குமாறு, நிறைவுற்றுப்
 பொருந்திய விருளைப்போக்குதல்போன்று, மேலாயதிருவரு
 ளென்னுஞ் சம்பத்தையடைந்தமகான்கள் சிதாகாயசொரூப
 மாகித்திகழ்வார்கள், பழயவினையாகியவிருளைநீங்கி. (எ-று) 31

சிற்புருட னற்றுகந்தீருதற்கா யௌடதங்கொ
 ணற்புருடன் நிம்புனலு நண்ணுவா-றற்புதமாஞ்
 சொல்லரிய வானந்தச் சோனையினின் மூழ்குமவர்
 அல்லறருங் கன்மமணு கார்.

(இ-று) அணிமாதியஷ்டசித்திகளையுங் குறைவறப்பெற்று
 விளங்குமொரு சிற்புருடனாற் றற்றுகத்தைத் தீர்த்துக்கொள்
 ளற் கவுடதமுட்கொண்ட விவேகியாகியபுருடனாவன், அத
 ன்பின்னரின்மீது தீர்த்தத்தையேனும் பருகற்கணுகாவாறு, ஆச்ச
 ரியம்பொருந்திய சொல்லுதற்கரிய வகண்டானந்தமென்னும்
 விடாமழையினின் மூழ்கு முயர்ந்தோர்கள் துன்பத்தையே
 யுதவாரின்ற கன்மங்களையணுகார்கள், (எ-று) 32

அட்டவித மாஞ்செல்வ மாருமர சன்பொழுதை
யிட்டமுடன் வட்டாடி யேயொழித்து-விட்டிடல்போ
மாண்பாருமானந்த மன்னியமெய்ஞ் ஞானியருங் [ன்
காண்பார் சகந்தனையோர் கால்,

(இ-ள்) அடிமை, இராஜாங்கம், சுற்றம், நெல், பொன், மக்கள், மணி, வாகனம், ஆகியவெண்வகைச்செல்வமும் பொருந்திய ஓராசன், பிரியத்துடன் வட்டிநாட்டமாடிக் காலங்கழிக்குமாறுபோன்று, மாட்சிமைபொருந்தியவானந்தநிறைந்த வுண்மைஞானிகளும், இந்தவுலகத்தினை வொவ்வோர்காலத்ததிகையமாகக் காண்பார்கள். (எ-று) 33

தொழிலியற்றாச் சோம்பனுக்கோர் தோன்றவிதேநல்ல
வழியெனக்கேட்டின் புறல்போல்வாய்மை-மொழிம
மேதமறச்சும்மா விருப்பதுவே யின்பமென [றையு
வோதவதே யேற்றனரான் றோர்,

(இ-ள்) யாதொருகிரியையும் புரியாது வாளாகிடக்குஞ் சோம்புனானுக்கு, ஓராசனு மிடத்தே நன்மார்க்கமாமென்றுரைக்கக்கேட்டு அவன் றனக்கிடவாக்கியங்கூறியதற் குளங்களித் தல்போன்று, சத்தியமே யுரைசெய்யாநின்றசருதிகளும், அந்தக்கராணுதிசேட்டைகளாகிய குற்றங்களினைத்து நீங்கச் சும்மாவிருக்குநிலையே சுகநிலையெனப்போதிக்க வதனையே மேலோர்களுஞ்சிரசாவகித்தனர், (எ-று) 34

மணிமுடிமா ராசனுக்கிம் மாநிலத்தோ ராரும்
 பணியிடவே லாதவிதம் பாரிற்-றணிவிலின்ப
 வாரிதியிற் றோய்ந்தரிய வான் பொருளாச்சஞ்சரிப்போ
 காரெதையே னுஞ்சொல்வல லார் [ர்க்

(இ-ள்) இரத்தினகிரீடம்புனைத் துலகமனைத்தும் பரிபாலி
 யாநின்ற, ஓர்பெரியவரசனுக்கு இந்தமகத்தாகிய ஜகத்தின்கணு
 ள்ளார்யாரும், யாதொருதொழிலினுந் தூண்டற் கியையாதவ
 ண்ணம் பூதலத்தின்கண் தணிதலில்லாதவானந்தசாகரத்தின்
 மூழ்கிச் சொல்லுதற்கரிய பரம்பொருளாச் சஞ்சரியாநின்ற
 மகான்கட்கு எந்தநிலையேனும் இங்ஙனமாயதெனக்கூறற்
 குரியவல்லநர்யாவருளா.? ஒருவருமில்ர். (எ-று) 35

மிக்கமழையால்வெயிலான்மேவுமுவர்மண்விதைக்குத்
 தக்கவிலா பாலாபஞ் சாராவா-றெக்கலைக்கு
 மெட்டாதபேரின்ப மெய்தினருக் கின்பதுன்ப
 மெட்டாவெத்திவினையா லும்.

(இ-ள்) மிகுந்தமழையினாலும், வெயிலினாலும், களர்நிலத்
 திறுவப்பட்ட விதைகட்குத் தகுதியாகிய நயநஷ்டங்களி
 ரண்மேனுகாவாறுபோன்று, எத்தன்மையதூல்களுக்குமெட்ட
 ழற்கரியபேரானந்தமடைந்திலங்கு மேலோருக்கு யெங்ஙனமா
 ய தீயகருமங்களினுஞ் சுகதுக்கங்கள் பற்றாவாம். (எ-று) 36

ஆட்டுவான் கைக்குள் ளகப்பட்ட நாகமவன்
காட்டுமதை நீக்கற்கா காவிதம்போல்-வாட்டுமருந்
துக்கம்புசித்துத் தொலைத்திவொ ரன்றியருண்
மிக்கவரும் போக்கார் விதி.

(இ-ள்) ஆட்டப்பட்டவன் கையினி லகப்பட்டவானா மா ன
து, அன்னோன்கையாற்காட்டுந்தொழிலைப்பிரியாது வொழித்
தற்கேலாதவாறாக, வாடச்செய்யாநின்ற அரிய துன்பங்க ளை
யனுபவித் தகற்றுவார்களல்லாமல், திருவருட் பூர்த்தியுடை
யோரும் பொருந்தாநின்ற விதியைப் போக்கிக்கொள்ளற்
கேலார். (எ-று) 37

ஒளர்வழியறிந்தோ னூடணுகுமார்க்கமெலாஞ்
சேராதவ்வுரடையுஞ் செய்கைபோற்-சீராகத்
தம்மைத்தா முய்த்துணர்ந்த தாபதர்க ளுழ்புசித்து
மிம்மைக்கண் மென்புறுத லில்.

(இ-ள்) ஒருகிராமத்தினதுமார்க்கம் நன்னுயுணர்ந்திருக்கு
மொருவன், அவ்விடத்திற்கேகும்போது இடையிற்சந்திக்கும்
பலவழிகளினுஞ்சாராது, தான்குறித்தஐரினையேசேருஞ் செய
லினைப்போன்று, செம்மையாகத் தம்மைத்தாமாராய்ந்தறிந்த
தபோதனர்கள் ஊழ்வினையை யனுபவிக்கினும், இவ்வுலகி
கண் அணுத்துணையுந் துன்புறுதலின்றும். (எ-று) 38

வல்லவன்றன் மாற்றானால் வன்றுயரமெய்தினுந்தான்
வெல்லநினைந்தத்துயர மேவான்போ-னல்லறிஞர்
சங்கற்பபிதியினைச் சாரார்களுட்புறம்புந்
தங்குமரு னோக்காற் சதா.

(இ-ள்) போர்வல்லோனாகியவொருவன் தனதுசத்துருவினா
ல் வலியதுன்பத்தைப்பொருந்தினானாயினுந், தானவனையெவ்வி
தத்தி னுஞ்செய்ததற்குத்திடமாக நிச்சயித்துத் தனக்குண்டாகி
யவந்தத்துயரத்தையோர்பெரிதாக மனதின்கண்ணடையாமை
போன்று, சிறந்தஞானிகள் சங்கற்பமாகியபயத்தினை யுள்ளும்
புறம்பும் பொருந்திய திருவருட்பார்வையினுற் சந்ததமு மனு
கார்கள். (எ-று) 39

மாரினிவேடந்தரித்த வஞ்சனுள வாய்ந்தவிட
னேனு மவனைப்புணரற் கெண்ணுன்போ-னானிலத்தின்
அற்புதங்கண்மித்தையென வாய்ந்தகல் வைராக்கியர்க
சொற்பமுநச் சாரவற்றிற் றேய்ந்து. [ள்

(இ-ள்) பெண்வேடம்பூண்டு வஞ்சிக்கவந்த ஓர்புருடனது
மருமமுணர்ந்தான் விடபுருடனாவனாயினுந், தானவ்வேடதா
ரியையிணைத்தற்கு நினையாவண்ணம்போல, இந்தப்பூதத்தி
னற்புதங்களினைத்தையும் பொய்யெனவாராய்ந்தறிந் தகன்றவி
கிகளாகிய மேலோர்கள், அவற்றின் மூழ்கிக் கிஞ்சித்துமிச்
சியார்கள். (எ-று) 40

பொருளின்மையாற்பிசுனன் போன்றவுதாரற்கோர்
பெருவிட்சேபங்கிடைத்தப் பெற்றி-யொருவுதல்போற்
சுத்தபரிபூரணமாய்ச் சொல்லிறந்த நல்லறிஞர்
சத்தியமென் றெண்ணார் சகம்.

(இ-ள்) தருமம்புரிவதற்குரிய திரவியங்கைகூடாமையினால் உலோபகுணமுடையோனை யொத்திருக்கு முதாரியாகிய வொருவனுக்கு, ஒர்மகத்தாகிய புதையல்கிடைத்து அந்தக்குணமகலுமாறுபோன்று, நின்மலபரிபூரணவஸ்துவாகி வசனமற்று விளங்காநின்ற மெஞ்ஞானியர்கள் பிரபஞ்சத்தை யுண்மைப்பொருளாகக்கருதார்கள். (ஏ-று) 41

ஞானஞ்ஞானங்களிலே நன்றில்லைதிதில்லை
வானாசானோடந்தே வாசுமில்லை—கோனும்
பதியும்பசுவுமில்லை பாசமில்லையின்ப
நிதிதாமானோர்க்கன் னியம.

(இ-ள்) பரிபூரணசகலிதியாகிய பரம்பொருளோடு இரண்டறக்கலந்து, அதுவே தாமாகிவிளங்காநின்ற மெய்ஞ்ஞானிகட்கன்னியமாக ஞானமு மஞ்ஞானமுமின்றும்; நன்மையுந்தீமையுமின்றும்; உயர்வாகிய வாசாரிடனுஞ் சீடனுமின்றும். சர்வாதிபத்தியமுடையோனாகிய ஈசுவரனுஞ், சீவுனும், பாசமுமின்றும். (ஏ-று) 42

அத்வைதரசமஞ்சரி

முற்றிற்று

MAHAMAHOPADHYAYA

U. V. SWAMINATHA IYER LIBRARY

